

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De vera contemplatione. 22

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER III.

sua perferret. ¶ Ad Primam autem ad ecclesi-
am properabat, non quidem in turbarum medio
sive populi frequentia, sed seorsum in angulo quo-
dam ibi existens. Quæ etiã in via nusquam mo-
ras trahebat, sed festinanter cum submisso capi-
te & oculis gradiebatur. Porro, in tēplo ad pran-
dium vsque cum extenso ad æternitatem animo
perseuerabat, meditans ibidem præcepta & con-
silia filij sui. Cor autem ipsius in contemplando
supra omnem rationem constituebatur, & in o-
mnibus viribus suis illuminabatur. Etenim me-
moriam ipsius in quodam simplici lumine confi-
sabat, eleuata supra omnes sensuales incidenti-
as, posita & stabilita in spiritus vnitatem. Intelle-
ctus eius claritate perfundebatur, in qua omnes
virtutes, omnes exercitiorum modos & abdita
scripturarum distincte intelligebat, agnoscebat-
que. Denique voluntas eius cum toto corde in
tranquillo amore in quendam omnis creaturei-
tatis excessum mergebatur. Atque tali modo di-
uinas inspirationes velut in silentio quodam per-
cipiebat, eiusque spiritus superessentiali fonte il-
lo ultra omnia in Deo perfuebatur ac perfunde-
batur: sicque seipsum per quendam amoris am-
plexum in vasta illa solitudine amittebat, & cū
diuinitate sine medio vniebat, quatenus vnum
cum spiritu diuino existeret. Et hæc ipsa vnio, a-
lia dona omnia, & omnem creatam gratiam &
lucem excedebat.

De vera contemplatione.

Cap. XXII.

BB v Porro,

MARGARITAE EVANG.

Porro, vt exemplo tantę virginis ad veram
contemplationem perueniamus, tria nobis
omnino necessaria sunt: Primum est, vt si-
mus bene in omnibus ordinari intus exteriusq̃,
et tam expediti ac nudi ab omni externo opere,
quasi nunquam illud intuiti essemus. Non enim
æternam lucem contemplari poterit, qui interi-
us depictus, aut sponte alienis est occupatus. Se-
cundum est, vt a nouo cum intentionis & amo-
ris applicatione Deo nostro instar tædæ alicui-
us ardentis (quam nihil in tempore valeat ex-
tinguere) adhæreamus. Tertium est, quod nosi-
psos in quadam caligine (in qua omnes contem-
platiui homines seipsos feliciter amiserūt) amitte-
re debemus, ita vt nosipsos per modum crea-
turæ nunquam in abyſſo caliginis illius inueni-
re possimus. In qua nimirum caliginis nostri spi-
ritus amor sibiipſi mortuus est, & diuina mani-
festatio ac vita æterna inchoatur. Hanc caligi-
nem Moyses intrare cogebatur, antequam De-
us ei se manifeste exhiberet: sed & a populo &
a fratre suo Aaron famulisque suis secedere, &
quandam caliginem in ipſo montis vertice ipſum
ingredi oportebat, vbi nimirum Deum facie ad
faciem contemplabatur. ¶ Et quia tria hæc per-
fectissime in gloriosa virgine erant, ideo & cō-
templatio ipsius, quam alicuius vnquam pure
creaturæ clarior ac sublimior fuit. Denique in ta-
li sua deuotione & contemplatione caliginosa
constituta, nihil ibi aliud, quam simplicem quan-
dam lucem contemplabatur, in qua claritatem
iſſam (quæ Deus ipſe est) & creata omnia sine di-
ſtinctione simplici quã intuitu, lumē videlicet in
lumine aspiciēbat. Atq; hæc æternæ lucis reuela-
tio

LIBER III.

tio renouabat sine cessatione in ipsa in intimo
 fundi sui, in suprema nobilitate spūs sui, & cōti-
 nue cū ineffabili delectatiōe pdurabat. Sētiebat
 nāq; in isto dulcissima virgo quendā excessum,
 in iucprā beatitudinē, & Deū hic cū quodā eter-
 no ac inseparabili amore diligebat. Porro, omnia
 creata dona, & oēm creatureitatē, oīa q̄q; crea-
 turalia opa & exercitia, hic infra sub isto modo
 contēplationis subsistere oportebat: Ideoq; hic
 a diuina claritate trāsformabat supra oēs imagi-
 nes, & oēm rationē. Siquidē ea oīa hic cedere &
 euanescere oportebat. Ipsa vero vnū cū ipso lu-
 mine effecta, æternam imaginem suam hic in-
 sequebat. ¶ Sed o Deus bone, quā absconditus
 est modus iste a nobis, quā cæci sumus ad dicen-
 dū, vel cogitandū aliqd de eo. Verūtamen, quis
 explicare verbis possit, quantas gloriosa virgo
 tā sublimiter supra oēm locū, & tēpus eleuata,
 a Deo secretoꝝ reuelatiōes acceperit, quantave
 delectatione repleta fuerit, videndo æternam il-
 lam lucidissimam claritatem, rerumq; omnium
 ideas, quæ ab æterno in Deo cognitæ sunt? Sane
 si omnis pax & delectatio vnquam in hoc secu-
 lo perceptę simul constatæ forent, in comparati-
 one minime pacis illius, quā dignissima Dei mā-
 ter in tali modo sentiebat, reuera non nisi ve-
 rissima amaritudo comprobarentur. Etenim a-
 byssalis illa essentia, a deo fundum & interiora,
 cunctasq; vires ipsius perfluebat, q̄ nisi virtus
 eam spiritus sancti (qui est ipse Deus) corrobo-
 rasset, cor ipsius resolui oportuisset. Insuper re-
 uerendissima virgo ista quendam supra omnes
 homines ornatum habebat. Quamlibet enim
 alte rapiebatur, non tamen idcirco minus
alia

MARGARITAE EVANG.

alia considerabat, nec se in exteriori homine equius observabat. Ornatum autem istum inde habebat, quia nullam originalis peccati maculam contraxerat. Denique, in tali abstractione cultui diuino in templo cum magna diligentia ac deuotione, idque in triplici modo, intererat. Primo namque praesens illic cum magna humilitate cordis & exterioris habitus sui, ac honesto apparatu aderat. Secundo, cum tanta reuerentia tantaque diligentia, ut nec semel respiceret, nec vllum saltem verbum cum aliquo loqui consentiret, sed diuinae semper venerationi intenderet. Tertio, cum tanto desiderio ac seriositate, ut vllum in diuino cultu & obsequio tedium vel minimum pateretur, sed ei interesse praeter omnibus quae in mundo sunt, delectabile ac desiderabile sibi erat.

De amicorum Dei contemplatione, Cap. XXIII.

Notandum vero, quod sex sunt in quibus homines contemplatiui in sua se meditatione exercent. Primo namque creaturam ornatam ac pulchritudinem considerant, attendentes qualiter altissimus Deus in eis relucens, per earum decorem nobis velut annuat insinuetque, ut ipsum amare & laudare debeamus quippe qui propter nos omnia creauit ac fecit. Vnde sanctus asserit Augustinus: Coelum & terra & omnia quae in eis sunt, ecce vndique mihi dicunt ut te o Deus meus amem: nec cessant dicere omnibus, ut sint inexcusabiles. Secundo, meditantur, quam ordinate aeterna sapientia cuncta disposuit ac considerauit. Vnde Anselmus
Quia